

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně : **D. B.**, bytem X, zastoupené opatrovníkem Městem Krnov, Hlavní náměstí 96/1, právně zastoupené Mgr. Josefem Tobiáškem, advokátem se sídlem Krnov, Hlavní náměstí 1a, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, odbor sociálních věcí, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14.12.2010 č.j. MSK 133424/2010 sp.zn. SOC/33285/2010/Miž, **o nároku na příspěvek na péči,**

t a k t o:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Česká republika **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Rozhodnutím ze dne 14.12.2010 č.j. MSK 133424/2010 sp.zn. SOC/33285/2010/Miž žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor sociálních věcí rozhodl o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu Krnov, odboru sociálního ze dne 13.7.2010 č.j. : 28968/2010/KRN, jímž byl žalobkyni snížen příspěvek na péči z částky 4.000,- Kč na částku 2.000,- Kč měsíčně od 1.8.2010 tak, že výrok o tomto snížení nahradil výrokem, že se žalobkyni příspěvek na péči odnímá od prvního dne kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, v němž byl vyplácen. Žalovaný své rozhodnutí opřel o posudek posudkové komise MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která došla dne 18.11.2010 k závěru, že u

žalobkyně nešlo o osobu, která se podle § 8 zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby.

Žalobkyně proti uvedenému rozhodnutí podala včasnou žalobu. Žalovaný dle jejího názoru měl zohlednit ustanovení § 90 odst. 3 správního řádu a neměnit napadené rozhodnutí v její neprospěch. Žalobkyně se domnívá, že pokud odvolání podala pouze ona, není možné, aby došlo ke změně napadeného rozhodnutí v její neprospěch, když v případě, že by z její strany odvolání podáno nebylo, pak by k takovéto změně nedošlo.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru sociálních věcí ze dne 14.12.2010 č.j. MSK 133424/2010, sp.zn. SOC/33285/2010/Miž, obsahem připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího, správním spisem Městského úřadu Krnov, odboru sociálního sp. zn. 17344/2007/KRN a posudkem znalkyně MUDr. M. K. z oboru zdravotnictví, odvětví posudkového lékařství a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Napadené rozhodnutí přezkoumal krajský soud v mezích žalobních bodů k datu vydání rozhodnutí (§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, dále jen s. ř. s.).

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně, jakož i ze správního spisu žalovaného, vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně uplatnila žádost o příspěvek na péči dne 21.2.2007. Správní spis správního orgánu I. stupně obsahuje záznam ze sociálního šetření, protokol o šetření závislosti osoby na pomoci jiné osoby ze dne 26.7.2007, posouzení stupně závislosti ze dne 24.10.2007 a rozhodnutí Městského úřadu Krnov, odboru sociálního ze dne 5.11.2007, jímž žalobkyni přiznal příspěvek na péči ve výši 4.000,- Kč měsíčně od února 2007. Dne 1.3.2010 vydal správní orgán I. stupně oznámení o zahájení správního řízení ve věci opětovného posouzení nároku a výše příspěvku na péči žalobkyně. Poté bylo provedeno opětovné sociální šetření dne 17.3.2010 a posouzena schopnost péče o vlastní osobu a úkonů soběstačnosti žalobkyně. Podle posudku OSSZ v Bruntále ze dne 18.5.2010 byla žalobkyně považována za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. – lehká závislost. Na základě tohoto posudku vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí ze dne 13.7.2010, kterým žalobkyni snížil příspěvek na péči z částky 4.000,- Kč na 2.000,- Kč měsíčně od 1.8.2010. Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí podala prostřednictvím opatrovníka odvolání, o kterém rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

Ze znaleckého posudku znalkyně MUDr. M. K. krajský soud zjistil, že k datu 14.12.2010, tj. k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně nebyla schopna samostatně vykonávat 11 úkonů. Pokud jde o úkony péče o vlastní osobu, nebyla schopna opuštění bytu a opětovného návratu do bytu a dodržování léčebného

režimu. Z úkonů soběstačnosti nebyla schopna orientace – dosažení cíle své cesty, nakládání s penězi nebo jinými cennostmi, obstarávání osobních záležitostí, zapojení se do sociálních aktivit odpovídajících věku, obstarávání si potravin z běžných předmětů (nakupování), vaření – vlastní příprava jednoduchého teplého jídla, běžného úklidu domácnosti, udržování pořádku v domácnosti a nakládání s odpady a dalších jednoduchých úkonů spojených s chodem a udržováním domácnosti. Znalkyně tak dospěla k závěru, že žalobkyně potřebuje pomoc při 11 úkonech, a že se tedy nejednalo o osobu, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla závislá na pomoci jiné fyzické osoby ve smyslu ustanovení § 8 zákona č. 108/2006 Sb. o sociálních službách.

V daném případě byl obsahem žaloby jediný žalobní bod a to, že žalovaný vydal napadené rozhodnutí v rozporu s ust. § 90 odst. 3 správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.). Podle tohoto ustanovení odvolací správní orgán nemůže změnit napadené rozhodnutí v neprospěch odvolatele, ledaže odvolání podal také jiný účastník, jehož zájmy nejsou shodné anebo je napadené rozhodnutí v rozporu s právními předpisy nebo jiným veřejným zájmem. Znamená to, že vydat rozhodnutí v neprospěch odvolatele je možné pouze tehdy, pokud se odvolá i další účastník, který navrhne vydat rozhodnutí v neprospěch odvolatele. Stejně tak správní orgán postupuje v případě pokud je napadené rozhodnutí nezákonné, tedy v rozporu s obecně závaznými právními předpisy nebo jiným veřejným zájmem. Rozhodnutí v neprospěch odvolatele se tedy může prakticky uplatnit v případě, kdy napadené rozhodnutí je věcně nesprávné. Tak tomu bylo i v projednávané věci.

Podmínky nároku na příspěvek na péči jsou dány rozsahem pomoci jiné fyzické osoby při péči o vlastní osobu a při zajištění soběstačnosti, jinými slovy alespoň v rozsahu 13 úkonů pro posouzení I. stupně (při více než 12 úkonech), při více než 18 úkonech pro II. stupeň, při více než 24 úkonech pro III. stupeň a při více než 30 úkonech pro IV. stupeň. Tuto potřebu pomoci a její rozsah hodnotí sociální pracovník obecního úřadu s rozšířenou působností, který zjišťuje schopnost samostatného života osoby v přirozeném sociálním prostředí z hlediska péče o vlastní osobu a soběstačnost a dále Úřad práce, který na základě doloženého nálezu ošetřujícího lékaře, výsledku sociálního šetření, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře stanoví stupeň závislosti (§ 25 zákona č. 108/2006 Sb., § 8 odst. 1 písm. n) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění zákona č. 109/2006 Sb.). V odvolacím řízení pak stupeň závislosti stanoví posudková komise MPSV ČR.

Ke dni vydání napadeného rozhodnutí žalovaného, tj. 14.12.2010 měl žalovaný posudkem posudkové komise MPSV ČR najisto postaveno, že u žalobkyně nejde o osobu, která se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve smyslu ustanovení § 8 zákona č. 108/2006 Sb. Tento závěr byl také potvrzen výše citovaným znaleckým posudkem znalkyně MUDr. M. K. Za této situace bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně věcně nesprávné pokud jím byl příspěvek na péči žalobkyni snížen z částky 4.000,- Kč na 2.000,- Kč od 1.8.2010.

Žalovaný proto nepochybil, když toto rozhodnutí změnil tak, že se příspěvek na péči žalobkyni odnímá, byť šlo o rozhodnutí v neprospěch žalobkyně. Naopak žalovaný postupoval v souladu s ust. § 14 odst. 5 zákona č. 108/2006 Sb., podle kterého změnil-li se skutečnosti rozhodné pro nárok na příspěvek tak, že příspěvek nenáleží, příspěvek se odejme od prvního dne kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, v němž byl příspěvek vyplácen.

Krajský soud po zhodnocení provedených důkazů dospěl k závěru, že žaloba není důvodná a žalobkyně nebyla zkrácena na svých právech. Proto žalobu dle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.) zamítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, když žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení dle ust. § 60 odst. 2 s.ř.s.

České republice nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení vzniklých na znalečném, neboť u žalobkyně jsou dány podmínky pro osvobození od soudních poplatků (ust. § 60 odst. 4 s.ř.s.).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí je možno podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, do dvou týdnů po jeho doručení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě, dne 15.prosince 2011

**JUDr. Petr Indráček
Samosoudce**